

Ấn Tòa Giải Tội

Lời Tòa Soạn: Trong lãnh vực huyền bí, có nhiều sự kiện vượt lên trên những gì là tự nhiên, không thể cắt nghĩa được ... Dân Chúa Úc Châu nhận được những bài viết của Ấn Giang suu tầm. Dân Chúa Úc Châu xin đăng như bài viết suu tầm, những sự kiện lạ huyền nhiệm này không phải là tín lý, cũng không phải là giáo lý ... mặc dầu trong câu chuyện hay sự kiện có thể hàm chứa một tín điều ... Câu chuyện được trích dịch từ cuốn “Passé et Future Enigmatiques” của tác giả Camille Creusot do nhà xuất bản Dervy Livres, Paris, 1972)

Giám mục Tân-Giáo C.W. Leabeater, cũng là một trong những nhân vật trọng yếu của Thông-Thiên-Học, kể lại câu truyện hiện về của linh hồn một linh-mục, mà vị giám mục bạn ông từng chứng kiến. Truyện tóm lược như sau:

Có một vị giám mục, bạn của giám-mục C.W. Leabeater, nhận lời mời dự bữa ăn tối tại nhà người quen ở vùng quê. Vị giám mục này tới hơi sớm nên chủ nhà mời ngồi chơi. Vào tới phòng khách, ngài chỉ thấy có mỗi một vị linh mục, mà ngài chưa hề gặp bao giờ, đã ngồi sẵn đó rồi. Vị linh mục đang cầm cúi đọc một cuốn sách lớn, thấy vị giám mục khách vào, liền ngừng mắt lên phác một cử chỉ chào hỏi rất niềm nở, lịch thiệp và kính trọng, vẫn tất trong im lặng, rồi lại lập tức cúi xuống tiếp tục đọc. Ít phút sau, thực khách tới đông đủ, mọi người được mời vào bàn. Ngồi sát cạnh bà chủ nhà, vị giám mục khẽ hỏi:

- Thưa bà, sao lúc này ở phòng khách, bà lại không giới thiệu tôi với vị linh mục ngồi đó vậy.

Rồi đảo mắt nhìn khắp một lượt để tìm xem linh mục kia ngồi ở ghế nào, vị giám mục không khỏi ngạc nhiên vì không hề thấy bóng chiếc áo dài đen đó trong bàn tiệc ... Về mặt bà chủ nhà còn lạ lùng hơn nữa, khi nghe ngài giám mục ngồi cạnh hỏi đến ông linh mục trong phòng khách nhà bà Bà gượng gạo, mặt tái xám, khẽ hỏi lại như đánh trống lảng:

- Dạ ..., bẩm Đức Cha, thì ra ngài quả có giảng thấy vị linh mục đó sao

- Đúng thế, vị giám mục thực khách đáp, nhưng tôi thành thật xin lỗi; tôi e đã vô tình đề cập tới một truyện làm bà không được hài lòng chăng ...!?

Bà chủ nhà vội vã thưa, vẫn với một giọng thì thầm vừa đủ hai người nghe mà thôi:

- Đâu có, đâu có, bẩm Đức Cha! Người hiểu lầm con mất rồi! Con đâu có gì dám dẫu Ngài! Sở dĩ con kinh ngạc là vì vị linh mục ấy đã dám hiện ra cả với Đức Giám mục. Từ trước tới nay, ngay những người trong gia đình con cũng không một ai giảng thấy ông ta, ngoại trừ nhà con và con mà thôi. Vị linh mục mà Đức Cha gặp trong phòng khách lúc này, không phải là thực khách con mời tới nay, nhưng là một hồn ma xuất hiện đấy ạ!

- Một linh hồn hiện về ư?!!!, Vị giám mục kinh ngạc hỏi lại

- Bẩm vâng ạ! Bà chủ nhà trình lại Đây quả là một sự “hiện về” của một linh hồn, mà tính cách siêu nhiên rõ ràng không thể nào còn hoài nghi. Vị linh mục ấy đã hiện về có tới trên chục lần với nhà con và với riêng con, trong những lúc chúng con hoàn toàn tỉnh táo và tuyệt đối không có gì gọi là gian dối mờ ám cả. Vì Đức Giám mục nhận đã thấy điều này, xin ngài vui lòng ban cho chúng con một đặc ân ... Xưa nay con vốn nghĩ phải tìm ra một người có can đảm, dám đối thoại với hồn ma đó, may ra mới hy vọng chấm dứt được sự hiện về của linh hồn này ...

Vị giám mục liền nhận lời đề nghị của bà chủ nhà ... Ông lập tức quay lại phòng khách, vẫn thấy vị linh mục còn ngồi y nguyên tại chỗ ... Sau khi dừng lại và giữ im lặng giây lát, vị giám mục cất tiếng chậm rãi và long trọng hỏi lớn:

-Nhân thánh danh Chúa, ta hỏi ông là ai và ông muốn sự gì? ...

Vị linh mục nghe hỏi, liền gập sách lại, đứng lên và bước khỏi ghế ngồi, tiến đến đứng đối diện với vị giám mục. Với một chút dè dặt, rồi bằng một giọng trầm trầm nhưng rất rõ ràng và có mức độ, ông nói:

-Tôi chưa hề bao giờ dám ước nguyện được như thế này Tôi xin nói để ngài biết tôi là ai mà tôi muốn sự gì ... Như ngài nhìn thấy đây, tôi là một linh mục Công-Giáo Tám mươi năm về trước, nguyên ngôi nhà này là của tôi. Tôi vốn là một tay kĩ mã lành nghề và say mê thú săn bắn khi nào có dịp. Một bữa kia, khi tôi sắp lên đường đến một nơi hẹn săn trong vùng kế cận thì bỗng có một vị phu nhân, ý hẳn thuộc dòng quý phái nào đó, tìm tới xin xưng tội. Những gì bà ta xưng ra, lẽ dĩ nhiên án toà giải tội không cho phép tôi được trình ngài ở đây, chỉ biết rằng những điều đó lại xúc phạm nặng nề một gia đình quý phái nhất trong những dòng họ quý phái của nước Anh. Điều này làm cho tôi không thể nào làm ngơ, mà không ghi lại trên giấy tờ những gì vị phu nhân kia đã xưng với tôi trong tòa. Ghi lại tội người tín hữu xưng trong tòa là một điều rất mực cấm kỵ của Giáo-Hội Công-Giáo ... Sau khi vị phu nhân đã bày tỏ hết tội mình, và sau lời khuyên răn, tôi đã ban phép lành cáo giải và ra việc đền tội tương xứng. Rồi toà giải tội, tôi ngồi vào bàn viết, ghi vội lại chi tiết những gì tôi đã nghe trong tòa, rồi thận trọng cất tài liệu này vào một nơi an toàn, phòng mọi bất trắc nếu chẳng may xảy ra cho tôi trong chuyến đi săn này, dù tôi có thể nào chẳng nữa, tài liệu kia vẫn y nguyên an toàn tại nơi cất giấu đó. Điều dự phòng của tôi biến thành sự thực. Ngay bữa đó, tôi bị té ngựa và chết tại chỗ. Từ trước đến nay chưa hề một ai có can đảm dám trực diện đối thoại với một linh hồn hiện về như ngài hôm nay. Bẩm Đức Giám-mục, ngài có muốn cứu linh hồn tôi chăng ...? Tôi xin chỉ cho ngài nơi tôi đã cất tập tài liệu tôi từng ghi tội vị phu nhân đã xưng xưa, để xin ngài tự tay thực hiện một cử chỉ hết sức thánh thiện, là hủy ngay nó đi mà không hề đọc một chữ nào trong đó cả. Vị giám mục khẳng khái mau mắn long trọng hứa:

-Tôi xin nguyện làm theo đúng lời yêu cầu của Cha!.

-Thế thì được lắm. Xin Đức Giám-mục theo tôi

Rồi linh mục đó dẫn vị giám mục xuống hầm nhà, nơi có những vòm cong đỡ lấy trần hầm Tới một địa điểm trong hầm, linh mục vịn tay vào tường, nói với vị giám mục:

-Chính chỗ này đây ..., trình Đức Cha. Xin ngài nhớ cho chỗ cất dấu này và cũng xin ngài giữ lời đã hứa

Quay lại phòng ăn, vị giám mục thuật lại cho thực khách có mặt tất cả những gì ông có thể kể, ngoại trừ những bí mật ông có bốn phận phải giữ kín theo mình. Tất cả thực khách đều theo vị giám mục, bước từng bậc tam cấp, lần mò tới nơi linh mục xưa kia đã cất tài liệu. Người ta moi những viên gạch xây trên tường, một lỗ hổng xuất hiện. Vị giám mục tiến lên, thò tay vào bên trong lỗ hổng thăm tới, rút ra một cuốn sổ cũ kỹ phủ đầy bụi bặm và mốc meo. Sau khi rờ qua vài trang, vị giám mục lật tới một trang có kẹp một mảnh giấy đã vàng khè, trên có những dòng chữ viết nguệch ngoạc, vội vã. Lập tức, vị giám mục trịnh trọng đem cả cuốn sổ và tờ tài liệu quan trọng kia sang một phòng khác bên trên hầm, cẩn thận vút hết vào lò sưởi mà những thanh củi đương thi nhau nổ tanh tách, tỏa ra những làn lửa ấm áp cho cả gian phòng. Lời hứa nghiêm trọng đã được thi hành. Và từ đây, vợ chồng người chủ nhà không còn thấy linh hồn vị linh mục kia ngồi nơi phòng khách nhà mình bao giờ nữa